

EXPUNERE DE MOTIVE

La Propunerea legislativă pentru modificarea art. 1 din Legea nr.176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr.144/2017 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.

Legea nr. 176/2010 (privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative) are ca obiect juridic de reglementare „integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților **publice**”.

De asemenea, Titlul I al Legii nr. 176/2010, reglementează „Obligații de integritate și transparență în exercitarea funcțiilor și demnităților **publice**”.

În cadrul acestui titlu, se află și prevederile art. 1 alin. (1) **pct. 37** din Legea nr. 176/2010, conform cărora dispozițiile acestei legi „se aplică următoarelor categorii de persoane, care au obligația declarării averii și a intereselor: ... președinții, vicepreședinții, secretarii și trezorerii federatiilor și confederațiilor sindicale”.

Însă, funcțiile de președinți, vicepreședinți, secretari și trezoreri ai federatiilor și confederațiilor sindicale **NU** reprezintă „funcții și demnități **publice**”.

Astfel, sindicatele și patronatele **NU** se află printre „autoritățile publice” reglementate de Titlul III din Constituție.

Dimpotrivă, sindicatele și patronatele sunt reglementate de art. 9 din Titlul I „Principii generale din Constituție”, care precizează că sindicatele și patronatele se constituie și își desfășoară activitatea potrivit statutelor lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor lor.

Deci, sindicatele **NU** sunt persoane juridice de drept public ci de drept **privat**, aspect reconfirmat și de dispozițiile art. 2 și art. 7 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora “Organizațiile sindicale sunt independente față de autoritățile publice, de partidele politice și de organizațiile patronale”. **Organizațiile sindicale au dreptul de a-și elabora reglementări proprii, de a-și alege liber reprezentanții, de a-și organiza gestiunea și activitatea și de a-și formula programe proprii de acțiune, cu respectarea legii. Este interzisă orice intervenție din partea autorităților publice, a angajatorilor și a organizațiilor acestora de natură să limiteze ori să împiedice exercitarea drepturilor menționate.**

Prin urmare, funcțiile de conducere din organizațiile sindicale (inclusiv din federațiile și confederațiile sindicale) **NU** reprezintă „funcții și demnități **publice**”.

Trebuie subliniat și faptul că organizațiile sindicale nu sunt nici măcar persoane juridice de utilitate publică, neexistând nicio prevedere legală care să le confere acest statut.

Se poate vorbi de o persoană juridică de drept public numai în măsura în care are ca obiect de activitate satisfacerea unor interese de ordin general.

Or, acest criteriu fundamental nu este întrunit în cazul sindicatelor care se ocupă de interesele salariaților și ale funcționarilor publici, dar numai de cele ale unei anumite colectivități sau ale unei categorii socio-profesionale. Concomitent, faptul că organizațiile sindicale participă, spre exemplu, la activități în cadrul Consiliului Național Tripartit pentru Dialog Social, Consiliului Economic și Social sau altor organisme tripartite, nu le conferă *eo ipso* calitatea de persoane juridice de drept public.

De asemenea se constată că organizațiile patronale care intră în categoria partenerilor sociali ca și organizațiile sindicale, deși au reprezentanți în organismele tripartite NU au fost cuprinși în prevederile Legii nr.176/2010.

Prin obligativitatea depunerii declarațiilor de avere pentru funcțiile prevăzute la art.1¹ alin.1 pct.37 din Legea nr.176/2010 organizațiile sindicale sunt supuse ingerințelor unei autorități publice (ANI) în activitatea lor și sunt obligate să organizeze structuri privind implementarea prevederilor privind *funcții și demnități publice*, deși nu există asemenea funcții și demnități la nivelul acestora și, mai mult legea și reglementările internaționale prioritare (art. 8 din Pactul cu privire la drepturile economice, sociale și culturale; Convenția OIM nr. 87/1948; Convenția OIM nr. 98/1949) garantează dreptul la libera organizare și structurare a organizațiilor sindicale, ceea ce exclude impunerea de structuri în organizarea sindicatelor. Având în vedere că autoritatea publică ANI este în subordonare politică (Legea nr. 144/2007), prin ingerințele acesteia în activitatea privată a sindicatelor, se ajunge la exercitarea de presiuni politice asupra libertății sindicale;

Prin urmare, din moment ce conducătorii organizațiilor sindicale NU exercită „*funcții și demnități publice*”, iar organizațiile sindicale NU sunt autorități publice, nu au conducători numiți de autoritățile publice, nu sunt finanțate din bugetul public și **sunt persoane juridice private fără utilitate publică**, rezultă că ingerințele aduse prin Legea nr. 176/2010 în drepturile sindicale (inclusiv la organizare liberă și independență față de autoritățile publice și partidele politice) sunt total disproporționate și nejustificate.

Având în vedere motivele expuse supunem spre dezbatere și adoptare Parlamentului României prezenta propunere legislativă.

Inițiator,

Liviu-Marian Pop – Senator PSD